

רא"ש שבועות פרק ו סימן ג

ואם אומר איני נשבע פוטרין אותו מיד פרש"י שלא יחזור בו קודם שיצא מב"ד והא דאמרינן בפרק המפקיד (דף לד א) אמר הריני משלם וחזר ואמר איני משלם מהו מיהדר קהדר ביה היינו קודם שיצא מב"ד אי נמי אפי' אחר שיצא אי דעתו למיהדר אע"ג דלא מצי לא מקני ליה כפילא כיון דבעי אטרוחיהלבי דינא כהוא עובדא דהתם דאפקיד כיפי וכן מוכח התם דאי מצי למיהדר ביה אמאי אית לן למימר דלדחויי קמיכוין דעומד וצווח איני משלם אלאודאי כיון דלא מצי למיהדר ביה אנו תולין דלדחויי קמיכוין ודלא כר"ת שפירש שיכול לחזור ודחק בכאן לפרשה פוטרין אותו מיד כלומר וממהרין אותו לפרוע כדי שלא יחזור בו וההיא דפרק יש נוחלין (דף קכח א) עבדי גנבת והוא אומר לא גנבתי רצונך השבע לי וטול ונשבע אין יכול לחזור משמע דוקאכשנשבע אבל קודם שנשבע יכול לחזור לעולם דאי לאחר שיצא מן ב"ד אין יכול לחזור לאשמועין רבותא טפי דאפי' קודם שבועה אחר שיצא מב"ד אין יכול לחזור בו הלכך נראה כספרים דגרסי נשבע אין יכול לחזור בו ומיירי אחר שיצא מב"ד ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעלאהלי האנשים הרשעים האלה וכשמשיבועין אותו אומרים לזו הוי יודע שלא על דעתך אנו משיבועין אותך אלא על דעתנו ועל דעת ב"ד*: